

Agerdykningsberetning.

(Fra Marts).

Kornudbyttet af sidste Aars Høst har ved Udtærstningen i Reglen viist sig lidt mindre, end man i Efteraaret ventede. Bedst har Udbyttet forholdsvis været paa Zerne, idet baade Vinter- og Vaarsæden der have givet lidt over det almindelige, medens dette i Jylland kun har været Tilfældet for Hvedens Bedkommende, og Rugen har der ej engang givet en Middelhøst, idet den vel i Reglen var stærkt groet men daarlig hjærnesat, da Drætiden var ugunstig, og den ofte gif tidlig i Beje. De fleste Slags Blandsæd (Byg—Havre, Havre—Ærter o. lg.) have i kraftig Jord givet et særdeles godt Udbytte. Kornets Vægt, der isøvrigt er meget forskjellig, er i Reglen lidt lavere end almindelig; da meget har været sat i Stak, har Vægten end yderligere flaaet sig, og navnlig høres der fra Kjøbmændene paa Volland-Falster stærke Klager over at Bygget ofte er muggent. Kartoflerne og Rodfrugterne have ikke saa Steder taget Skade af Frostene, skjøndt de vare godt dækkede i Batterierne, men Frostene har været saa stærk, at den paa sine Steder er trængt $1\frac{1}{4}$ Alen ned i Jorden; desuden bleve en Del Rodfrugter i Efteraaret optagne under uheldige Vilkaar. Derimod har Kartoffelsgdommen ikke, saaledes som man i Efteraaret frygtede for, grebet om sig i Kartoffelkulerne.

Gjennemsnitsfoldene af sidste Aars Høst findes for de forskjellige Egne meddelt nedenfor i Tdr. pr. Td. Land og i hollandsk Vægt. Sammenbrages disse Foldangivelser for de forskjellige Landsdele og sammenlignes de med Gjennemsnittet af de 6 Aar 1863—68, som tidligere ere meddelte i Tidsskriftet, og hvoraf Konferentsraad David har meddelt Middelværdierne i det i forrige Sommer offentliggjorte „Statistiske Overblik“, da faaes høstaaende Tabel:

Gjennemfint af Guldene (Sdr. pr. Sd. Rand) og af Sørnets Bregt (hollandsk)
for Aaret 1869 sammenlignet med 1863—68.

	Gulde.		Sng.		2rd. Sng.		6rd. Sng.		Sovere.												
	1869.	1863—68.	1869.	1863—68.	1869.	1863—68.	1869.	1863—68.	1869.	1863—68.											
Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.	Chr. Sngt.											
Skjaldant ¹⁾	14,0	127,5	10,6	126,6	13,2	119,4	11,2	121,1	13,4	112,8	11,4	111,7	14,1	108,4	12,2	106,6	15,0	81,8	13,1	81,6	
Skæret	14,0	126,0	10,7	126,6	14,0	119,0	12,1	119,7	14,0	112,5	11,4	112,4	14,0	107,5	"	"	17,0	81,0	13,8	81,6	
Garnæs	11,0	126,0	9,0	127,8	9,0	118,0	9,0	122,2	11,5	112,0	9,2	112,2	"	"	"	"	10,0	82,0	8,8	82,5	
Gulster	14,5	125,5	12,2	128,0	10,0	120,0	10,0	122,2	12,0	112,0	11,8	111,6	"	"	"	"	15,8	80,5	15,2	81,8	
Kolland	15,0	127,5	11,5	127,5	11,0	120,0	10,1	121,6	10,5	113,5	10,4	111,5	"	"	"	"	12,0	74,0	11,2	76,2	
Kongeland	12,5	125,0	10,7	126,2	11,0	125,0	9,6	122,1	14,0	113,0	12,5	113,1	"	"	"	"	13,2	"	18,0	78,8	
Fjærn ²⁾	14,8	126,5	9,8	126,7	11,2	119,0	11,2	121,6	13,0	111,5	11,4	111,5	14,5	105,5	12,2	106,6	16,5	79,0	13,1	79,0	
Sjælland:																					
a) gode Sørbær ³⁾	12,1	126,5	0,5	124,4	9,5	118,1	10,8	119,2	10,2	109,2	10,7	111,7	10,2	102,2	10,2	104,1	13,2	79,2	13,4	78,7	
b) middelegde Sørbær ⁴⁾	"	"	"	"	7,5	118,0	8,5	119,8	9,2	109,7	9,2	108,8	10,0	103,8	8,7	100,2	10,7	78,0	10,6	77,8	
c) simple Sørbær ⁵⁾	"	"	"	"	7,4	117,6	6,8	118,8	7,5	105,5	7,5	108,8	7,6	96,9	6,6	101,0	7,9	72,9	7,4	75,8	
S Gjennemfint ⁶⁾	13,0	126,2	10,6	126,7	10,2	119,4	10,0	120,1	11,7	111,2	10,6	111,2	11,2	104,1	10,1	104,2	13,2	78,7	12,5	79,0	

1) Skjaldant indbefattet.

2) Skæret indbefattet.

3) Skiftet fra Røbing til Skanber (undtagen Grenaa og Sketholt) Skov, Sølling, Malborgene fra Rindjorden til Sølund.

4) Sketholt — Grenaa — Skov og Malborgene, Skov og Søllingene samt det tidligere Skovskov.

5) Det nordlige Skovskov, Skov og Søllingene, Sønder og Søllingene.

6) Da dette Gjennemfint er udtaget af den offentlige Skov, og de enkelte Skovene derud af flere Skovs Skovene, kan det ikke betragtes som et foret Udtryk for hele Skovens Gjennemfint.

Vintersæden staaer kun taalelig godt, i flere Egne endog simpelt, men i det Hele taget dog bedre end man efter Omstændighederne kunde ventet. Den blev saaget temmelig sent i Efteraaret, dels fordi Erfaringerne fra det sidste Par Aar med de milde Vintre syntes at fraraade en meget tidlig Saaning, men dog navnlig fordi Jorden i Begyndelsen af September var tør og ofte mindre vel behandlet. Fra midt i September faldt der Regn, men nu saa hyppig og rigelig, at Jorden ikke blev bekvem før i Oktober; det var da blevet koldt, og Sæden laa derfor længe i Jorden, inden den kom frem. I November og tildels December bedrede Vintersæden sig imidlertid en Del, men midt i Januar begyndte en stærk og vedholdende Værfrost, der i Løbet af 4—5 Uger havde en temmelig uheldig Indflydelse paa Vintersæden, thi mange Steder faldt slet ingen Sne før ind i Februar, og det lille Snelag, der faldt i enkelte Egne, blæstes sammen af Vinden, der flere Gange gik over til en stærk, tør nordøstlig Storm. Det er især paa Jyllands højtliggende lette Jorder, men dog ogsaa, om end i mindre Grad, her paa Derne, at disse stærke og vedholdende Storme have skadet ved at slide de svage Planter og blæse Jorden, Sandet og den fine Muld, der paa Grund af den ringe Regumængde var tør, bort fra Rødderne. Da mildere Vejr indtraf sidst i Februar, rettede Vintersæden sig lidt, men Marts Maaned har været ugunstig for Vintersæden; Solvarmen om Dagen tøede Jorden op i et Par Tommers Dybde, og Natterne, der for en Del vare klare, bragte temmelig stærk Nattefrost; da nu Vintersædens Rødder sad fæstede i den dybt frozne Jord, tog Sæden nødvendigvis en Del Skade. Den er derfor gennemgaaende svækket, om end mindre end man efter de ugunstige Vejrforhold skulde have ventet, og mindre, hvor den er saaget tidlig end sildig, og mindre hvor Jorden er velbehandlet og tør end hvor den ikke har været vel afgraved; paa siede, lavtliggende Steder eller Pletter i Markerne, hvor der ikke er sørget for en fuldstændig Vand-

afledning, har Vintersæden iaar lidt en Del, da Sne- og Regnvandet paa Grund af den stærke Frost-Klage er skyllet derned og frosset til tykke Isflager. Daarligt synes Vintersæden at staa i Jylland, hvor den gennemgaaende blev faaet sildigere end paa Nerne, og hvor Stormen har skadet mere. Paa Nerne staaer Rugen lidt bedre end Hveden, da det navnlig var dennes Saaning, der blev forsinket saa meget i Efteraaret. — Udsigterne ere altsaa for Djebliffet mindre gode; det uheldige Vejr vedbliver, en Del Vintersæd vil man rimeligvis nødsages til at ompløje, og selv om Foraaret snart skulde blive gunstigt, har Vintersæden, navnlig Hveden, faaet et saadant Knæk, at Haabet om en saa god Hvedehøst som i de sidste 2 Aar allerede nu maa opgives. — De i de senere Aar indførte nye Hvedesorter blive iaar alvorligt prøvede med Hensyn til deres Haardsørhed.

Endnu mere Skade end Vintersæden have Kløvermarkerne taget i den forløbne Vinter, da Kløverens Udfrysning, paa Grund af dens Bælerod, altid er en misligere Sag end Kornarternes. 2det Aars Kløvermarker, der alt forud vare meget tynde, ville derfor rimeligvis blive meget tarvelige, hvis ikke en gunstig Vaar og Forsommer i mer end almindelig Grad vil fremme Væksten af det isaaede Græs. De unge Kløver stode godt før Vinteren, men have selvfølgelig ogsaa taget en Del Skade.

Fodermængden har været saa stor og navnlig Høet saa godt hjerget, at der ingen Steder vil blive Tale om Fodermangel, selv om Vinteren bliver langvarig og vedholdende streng, undtagen i de lettere Hedeegne i Jylland, hvor Foderet har viist sig saa udrujt i den kolde Vinter, at der begynder at frygtes for Fodernød, saa meget mere som Moserne, der gennem deres haardsøre Halvgræsarter ellers levere den første Vaargræsning til Ungkvæget, have været og endnu ere dybt frosne, ofte bundfrosne; de ville derfor først sent optøes, og de nævnte Græsarter ville altsaa ogsaa først sent stige frem. I de fleste andre Egne mener man derimod at faa en temmelig betydelig Mængde Foder tilovers, saameget mere som Besætningerne ofte have

været temmelig smaa, dels fordi Kvægpriserne have været meget høje, dels fordi mange af Frygt for Mund- og Klovesygen have afholdt sig fra at købe. Desuden er der ogsaa gaaet mindre Foder med, fordi der er opfodret en mer end almindelig stor Mængde Korn, i Reglen i straaet Tilstand, dels fordi Kornpriserne have været lave, medens Priserne paa Smør og Fedevarer have været meget høje, og dels fordi Udtærskningen navnlig af Staffæden har givet en Del mindre godt Korn, som maatte fravenses for at bringe Vægten op. Om Foderet har viist sig drøjt er der meget ulige Meninger om, men i hvert Fald har det ikke været saa drøjt som ifjor. Heri søge mange Grunden til, at Kvæget trods den stærkere Kjørnefodring ikke kan siges at være i et tilsvarende godt Hulds; at dette naturligvis forholdsvis er simpelt, hvor Kvæget har lidt af Mund- og Klovesyge, følger af sig selv; hvor man imidlertid baade før, under og efter Sygdommen har fodret kraftigt er Huldet nogenlunde bevaret eller i alt Fald gjenvundet.

Husdyrenes Sundhedstilstand er for saa vidt god, naar vi undtage, at Mund- og Klovsygen er udbredt blandt Kvæget og Mundsygen hos Hestene, samt at enkelte Kolikttilfælde ere forekomne hos disse. Den første Sygdom har hersket blandt Kvæget paa Sjælland, Lolland-Falster og i det østlige Jylland indtil et Par Mil Nord for Aarhus og Silkeborg, medens det nordligere og vestligere Jylland har været saa at sige helt forstaaet for den, ligesom ogsaa enkelte Egne af de nævnte Landsdele næsten ganske have været frie for den, som f. Ex. Kallundborgeggen og det vestlige Fyen. I Børnestealdene i Aarhus og i Eggen Nord for denne By er den i den sidste Tid optraadt meget stærkt. Særligt var Sygdommen stærkest udbredt indtil Maaarstid (til den stærke Frost begyndte), men tabte sig saa i Januar og Februar, saa man troede, den var ved at svinde bort; i Marts er den imidlertid atter begyndt at gribe om sig, og da nu Tiden nærmer sig, da Foraarsomsætningen af Kvæg gennem Markederne begynder, er der desværre Sandsynlighed for, at den vil blive endnu mere udbredt. Regjeringen maa føle sig stærkt opfordret

til at foranstalte et meget skarpt Tilsyn med alle Markeder, Kvægtransportmidler (Jernbaner og Dampstibe), offentlige Stalde i Gæstgivergaarde og Kroer; desuden have der nu saa mange bestemte Erfaringer om, at en fuldstændig Afsperning af Cens Besætning mod fremmede Dyr og Folk har helt friet for Sygdommen, at Landmændene selv maa vise den yderste Forsigtighed; thi om Sygdommen end overalt har været af en mild Karakter og kun sjældent har havt dødelig Udgang, saa foranlediger den dog store Tab ved det formindskede Mælkeudbytte og især ved Fedekvæget, der forholdsvis lider endnu mere end Mælkekvæget og afmagres uden senere ret at kunne komme i Drift igjen. Ogsaa Faar og Svin har den angrebet her paa Nerne, og i Midtjælland synes den endog temmelig ondartet hos Svinene. Efterat Sygdommen er overstaaet, have Besætningerne ofte lidt meget af Utoøj, og Arsenikvadsfning er derfor brugt flere Steder, foruden at dette Hudrensningsmiddel begynder at blive brugt til Stadighed 2—3 Gange hver Vinter, da det skal have stor Indflydelse paa Kvægets Velbefindende. — Medens Kvæget i det nordlige og til dels vestlige Jylland har været helt forstaaet for Mund- og Klovesygen, have Hestene i disse Egne temmelig almindelig været angrebet af Mundsyge, og Bemærkningen fra det sydlige Jylland i forrige Beretning (3. Bind Side 655), at Mundsygen ej i den Egn har smittet fra Heste til Kvæg, synes altsaa ogsaa at blive bestrøket for det Størres og Heles Vedkommende. — Koliktilfældene blandt Hestene have ikke været ondartede og ej heller almindelig udbredte. Som et Middel mod denne Sygdom meddeles i en Beretning fra Aalborgegnen følgende: „Her paa Gaarden have Hestene i en længere Aarrække ofte været angrebne af Kolik, og jeg troer, at Grunden hertil er at søge i, at min tidligere Staldkarl skar Hakkelsen meget kort, medens den nuværende skærer længere Hakkelse. Dette stemmer i alt Fald med hvad jeg fornys har læst i et tydsk Ugeskrift, at nemlig maskinstaaeren, kort Hakkelse forarsager Kolik, navnlig hos Arbejdsheste, som sluger den med Havren uden at give sig Tid til at tygge den,

hvorefter der samler sig Luft saa tæt i Tarmene, at det fremkalder Kolik; mindre end $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ Tomme mener man ikke at Hækkelsen bør være."

Mund- og Klovsygen synes ikke at have haft nogen Indflydelse paa Kælvningen, og naar der hist og her klages over Kastning og Dødelighed blandt Kalve, saa er dette dog ikke almindeligere i Besætninger, der have været angrebne, end i dem der have holdt sig sunde. Derimod tilskrives man den afkræftede Stand, hvori de angrebne Køer ofte bleve bragte, at disses Kalve ofte ere meget smaa. — I det nordvestlige Sjælland bliver der iaar lagt en stor Mængde Studetalve til.

Vinterarbejderne ere meget godt fremstredne. Tærstningen har givet meget Arbejde paa Grund af den store Fjeld; den stærke Frost har lettet Udtærstningen som ellers vilde faldet tung, da Høstvejret ifjor Sommer var svalt uden rigtig Tørring, saa Kornet ofte slog sig i Loden og især i Stakkene. Tærstningen vil være færdig ved April Maanedes Komme, Dræn- og Grøftgravning har været standset hele Vinteren; Mærglingen gik let fra Haanden i Januar, men den stærke Frost standsede den, da det dels blev et haardt Arbejde for Folkene, dels gik for langsomt, eftersom det næsten var umuligt at holde Mærgelgravene aabne. Det samme gjælder til dels Jordkjørsel, men derimod har Vinteren været usædvanlig gunstig for andre Kjørselsarbejder; den meste Gjødning er mange Steder udført paa Marken og enten spredt eller lagt i Batterier, de opbrudte Sten ere kjørte sammen, Brænde- og anden Skovkjørsel har været let, Byggematerialier og Drænrør ere hentede osv. — Pløjningen blev i Efteraaret udført godt og omhyggeligt, mange Steder pløjedes 2 Gange, og da Jorden er bleven saa godt gennemfrossen i Vinter, vil Foraarsbehandlingens ventelig falde meget let. Desværre er der falden saa lidt Vintervand, at de dybere Jordlag, der endnu ikke have forvundet Tørken 1868 og den tørre Periode sidste Sommer, kun ere meget tarveligt forsynede med Vand, saa det ikke er

uden lidt Ængstelse i faa Henseende, at vi atter nærme os til de Aarstider, der i Reglen tage mere Vand end de give.

Over Arbejdsløshed klages der endnu kun fra enkelte Steder; det omfattende Lærskearbejde har givet mange Brødet, men naar det nu slipper op, vil der forestaa Arbejderen en trang Tid, hvis ikke Vaaren forinden kommer med dens Markarbejder, Drænings- og Byggearbejder. Da tillige Kornet og Brændslet har været billigt, har Vinteren trods sin Strengthed været mindre slem for Arbejderen end de 2 sidste; ekstraordinære Hjælpemidler ere derfor sjældent blevne brugte, om der end hist og her har været lagt stærkt Beslag paa den officielle Fattigkasse, og Tiggeriet mange Steder er drevet i stort Omfang.

Af de særlige Meddelelser i de modtagne Beretninger skulle vi hidsette følgende:

Fra Frederiksborgegnen. Da Ærter og Bønner i det mindste i denne Egn ere endel fortrængte og vistnok tilbøielig ufortjent komne i Miscredit forskrev jeg ifjor Foraar 9 Tdr. store lollandiske graa Ærter, som jeg saaede i omtrent 6 Tdr. Land og svenkharvede dybt ned den 30te Marts. Otte Dage efter saaede jeg derovenpaa 10 Skpr. stor engelsk Havre, der blev harvet let ned, saa Ærterne, der vare begyndte at gro, ikke bleve forstyrrede. Herefter høstede jeg 36 store Læs, der ved Lærskningen gav 79 $\frac{1}{2}$ Tdr. foruden et Par Tdr. Spildsæd, altsaa fra 13—14 Tdr. pr. Td. Land. Af Ærter avledes der 40 Tdr., Resten var Havre. Efter Udsæden er Resultatet jo ikke saa godt, men det er jo i Birteligheden af mindre Betydning, og maa man jo ogsaa erindre, at en Td. Ærter vel har en Foderværdi lig 2 Tdr. Havre. Efter en saa vellykket Ærteavl plejer jo ogsaa den derpaa følgende Afgrøde at lykkes særdeles godt. Jorden var af ndmærket dyb lermuldet Bestaaffenhed i stærk Gjødningskraft. Disse Ærter maa saaes saa tidlig som mulig, og afgive et ndmærket Foder for Heste og hndes ogsaa af Mænge som en behagelig Spise.

Fra Sorø Amt. Begge Sorø Amts Landbosforeninger have vedtaget i Sommer at afholde særlige Præmieuddelinger i mindre Kredse ene for Husmandskøer, saaledes at alle de fremstillede, som dertil maatte findes egnede, erholde Fribeholdning ved anerkjendte Thyre og de bedre tillige mindre Pengepræmier. — Endvidere udsatte Sorø Amts landøkonomiste

Selskab Præmie for de bedst dyrkede HusmandsLodder, indtil 3 Tdr. Vand væsentlig med Spade, og indtil 9 Tdr. Ld. ved Pløjning med Kæer. Dette Selskab har samtidig ved det store Dyrskue for hele Amtet indbraget de enkelte Præmier for Kæer, medens den nyere Forening vedbliver dermed, men som med alle Præmierne kun for Foreningens Medlemmer."

Fra Præstøegnen. „Som et Tegn paa, at Sandfsen or et bedre Tillæg bliver mere og mere vakt blandt Bønderne, maa ansøres den stærkere Efterspørgsel, som viser sig efter Tillægs-kalve fra de bedre Besætninger, og det er derfor meget ønskeligt, at Ejerne af disse virkelig ville vise tilbørlig Samvittighedsfuldhed med kun at sælge Kalve af virkelig gode Kæer, og med kun at holde Tyre af anerkjendte gode Racer."

Fra det sydlige Falster. „Naar skal man pløje til Urter? Det Spørgsmaal er Folk her paa Egnen ikke ret paa det Nene med. Ifølge gammel Stik maa Urtejorden ikke pløjes før om Foraaret, og man seer ofte, at selv om der gives Tid til at udføre det om Efteraaret, opsættes det. Dette er dog bestemt galt; der maa gjælde samme Regler for Jordens Behandling til Urter som til andre Afgrøder. — Det er en Fornøjelse at see, hvilket Nøre der er i Sagen om kunstig Gjødning. Der bruges paa Gaardene store Kvantiteter, kun ere de mindre Jordbrugere noget sejge at faa med."

Fra Maribøegnen. Byggets Kvalitet har iaar givet en stor Variation i Priserne. Nævnlig have vore større Kjøbmænd været istand til at give betydelig højere Priser for Chevalierbyg, saaledes behandlet, at det er fint Maltbyg, end for andre Varer. Vi lære altsaa mere og mere, hvor vigtigt det er for os at dyrke vort Byg under saadanne Forhold og at give det en saadan Behandling, at det kan blive en fin Handelsvare, og man er meget ivrig for at faa at vide, hvad det er, der betinger dette. Formodentlig vil dette Forhold give et Stød til snarlig Indførelse af Madsaa ning, der sikkert vil bidrage meget til at gjøre Bygget ensmodent og af bedre Kvalitet i det Hele. I Reglen er man enig om, at det oftere høstes overmodent end umodent, og at det overmodne Byg snarest er glasset."

„Tærstningen er fremmet usædvanlig meget iaar og mange Steder endt. Hertil bidrager i høj Grad, at der her paa Egnen i Vinter bruges flere Damptærstkeapparater („finishing« Maskiner med Lokomobiler fra Clayton, Shuttleworth & Co. i Lincoln), der udføre Arbejdet fortrinligt og ikke ere vanskelige at passe. Et af disse ejes af en Mand, der lejer det ud til Landmændene, og dette lader til at være en heldig Maade at indføre Damptærstning paa, idet Maskinen udretter nok til at

kunne besørge flere Gaarde, og Landmanden saa ikke behøver at have en saa stor Kapital stikkende fast i en Maskine. Apparatet er meget søgt og allerede bestilt til mange Steder efter næste Høst."

Fra Lollands Nørreherred. Her i Vestlolland eksisterer for Øjeblikket 2 Landmandsforeninger, som begge holde Møde i Raskov, den ene hver 14de Dag overvejende af de større, den anden af de mindre Ejendomsbesiddere een Gang om Maaneben, ved hvilket i Reglen holdes et landøkonomisk Foredrag. Begge Foreninger have i denne Vinter været talrigt besøgte og upaatvivlelig i ikke ringe Grad bidraget til at klare Begreberne og vække Interessen for de mange Jagttagelser, Forsøg og Hjælpefilber, den landlige Virksomhed i den senere Tid har været saa rig paa.

Brugen af kunstig Gjødning har vunden mere og mere Udbredelse, og Anvendelsen synes stærkt at tiltage, dog hidindtil kun fornemmelig paa de større Gaarde. Det Køre, Meddelelsen i Tidsskrift for Landøkonomi om Lincolnshire-Selskabet synes at have vakt i hele Danmark, har ikke mindre gjort sig gjældende her; der er dannet en Forening for Lolland-Falsters Stift for Indkjøb af kunstig Gjødning, som imidlertid først begynder sin Virksomhed til Efteraarsforbruget; men hvad der synes fuldt saa glædeligt er, at Tilbøjeligheden til Anvendelsen af dette vel snart uundværlige Hjælpe-Gjødningsmiddel ogsaa har funden Indgang paa de mindre Gaarde, som i lang Tid have vægret sig ved de dermed forbundne Udgifter og næret Mistillid til Virkning, Fabrikant og Forhandlere. Den ovennævnte Landmandsforening af mindre Ejendomsbesiddere har saaledes som en Begyndelse fra Fredens Møllers Fabrikker til Afbenyttelse i dette Foraar bestilt omtr. 50,000 Pbd. saakaldet „Nyt Superfosfat“ og erholdt en lignende Begunstigelse m. H. t. Prisen som andre større Foreninger, idet denne Kunstgjødning leveres i Raskovs Havn for 12 Mk. 4 Sk. pr. 100 Pbd.

Dampkraftens Anvendelse i Agerbrugets Tjeneste vinder her større og større Udbredelse; i Nørreherred, hvor tidligere kun anvendtes Dampkraft (Lokomobil fra England) paa Pederstrup, er i den sidste Tid anskaffet Dampmaskiner paa Suelinge (Lokomobil) og Frederiksdal (fast Dampmaskine), begge forfærdigede paa Bernstøberiet Godthaab ved Raskov af Fabrikant Lange, hvis Maskiner ere bleve anerkjendte for deres omhyggelige Udførelse. Det hedder sig, at ikke saa af Vestlollands Landmænd i en nær Fremtid have bestemt sig for Dampapparaters Anskaffelse. Paa Pederstrup opføres for Øjeblikket nye Avlsbygninger, hvor en Dampmaskine (fra Burmeister & Wain) skal

anvendes til Tærkning, Mælkeriet etc. etc. Udhusene tækkes med Spaan, tilbøls skaarne paa selve Gaarden ved Dampkraft, et Tækkemateriale, som synes at ville fortrænge Straatage.

Landejendommenes — dog især de mindres — Pris er i den sidste Tid, hvor ikke saa Ejendomsbønder have funden Sted, stegen i høj Grad, saa at vel 400 Rdl. pr. Td. Land maa ansees for at være maasse endog under Middelpriisen, hvorimod Prisen afvigte har holdt sig ved 300 Rdl. pr. Td. Land.“

Fra Aalborgegnen. „Fodring med Palmekager giver fed Mælk, men ved Smørudstillingen i Randers tillagde man Palmekagerne Skylden for, at Smørret fra de Gaarde, hvor man fodrede dermed, havde en tættet Eftermag og var haardt; mulig kan en Tilfætning af et andet Foderstof fjerne denne skadelige Virkning fra et saa fordelagtigt Foder.“

Fra Aarhusegnen. „Forholdet mellem Kornprisen og Priserne paa Smør, Ost og Flæsk, der i saa høj Grad opfodrer til en stærk forøget Mejeriproduktion, er ganske vist ikke bleven upaaagtet, men der er dog ikke Tvivl om, at Landmændene og særlig Bønderne ikke endnu ere i Stand til med tilstrækkelig Hurtighed og Sikkerhed at rette sig efter og drage Fordel af de veksende Prisforhold. Selvfølgelig mangler ogsaa endnu i Reglen Lokalteter og andre Betingelser for en fordelagtig Mejeridrift med tilsvarende Svinehold for Vinteren. Spørgsmaalet om Handelsgjødningernes Værdi staaer foran paa Dagsordenen og behandles mere end noget andet. Anfsuelserne herom ere ganske vist uklare end om noget andet Landbrugs-spørgsmaal, og Mangelen paa fornøden fundamental Videnskab er meget stor.“

Fra Samsø. Ved den landøkonomiske Forenings Samlinger er bedre Fodring og Mejeridrift stadig Tømmet. Interessen derfor er kjendelig, men der udrettes hidtil meget lidt. Mændene ville nok fremad, men de ere givte.“

Fra Frederiksegnen. Her er paa 17^{1/2} Td. Land avlet 4239 Tdr. Køer, mest Kuntelkøer. Udgiften ved Lægning og Optagning har ialt udgjort 217 Rdl. 2 Mk. 4 Sk. eller 2^{1/2} Sk. pr. Td. Køer = omtr. 12^{3/5} Rdl. pr. Td. Land. Udbyttet har altsaa været omtr. 242 Td. pr. Td. Land.“

Fra Mors. „Rigtigheden af den Anfsuelse, at Bundfødningen af dertil passende Stude bedst betaler sig, vinder mere og mere Indgang hos Dens større Jordbrugere og har ogsaa iaar bekræftet sig. — Alle Stude gaa nu over Struer og ad Jernbane sydpaa, hvorved meget er vundet, da de tidligere paa den lange Fodvandring tabte betydeligt i Vægt og Udseende.“

Fra det nordlige Sønderjylland. „Dræningen fortættes mere og mere og Begjæret efter Kunstgjøbning tiltager; især mener man, efter anstillede Smaaafprøvg, at Kunstgjøbning — ret valgt — vil være af stor Betydning for Egnens temmelig bethdelige Geestenge, ikke alene for Høndbhyttet men ogsaa for Høstgrøden. Paa Marsfengen vil den næppe for det Første blive benyttet. Brødrene H. & T. Wulff i Brede, have anlagt en Benmølle og gjøre sig stor Flid for at udbrede kunstige Gjøbninger blandt Egnens Landbrugere.

Kreaturene af Egnens Slags holde sig i god Pris. Almindelige Ungstude og Kvier (magre) $2\frac{1}{2}$ Aar gamle til Foraaret (Maj) ere solgte til fra 90 til 105 Rdl. Stk. For et Par Uger siden solgte jeg, til Levering i disse Dage, 2 Stude af blandet Vallum og Korthornslag for 166 Rd. Stykket, de vare fhybte 3 Aar i Januar d. A., havde hver faaet et Pd. Oliefager daglig paa Græs et Par Maaneder før Indstaldingen og siden saamange Koer, de have kunnet fortære og Tilskud af Oliefager samt siden Jul Korngrutning til, omtrent hvad de kunde bøde. Der er flere, som have solgt ligesaa ungt Kvæg til de Priser; men i Reglen blive de ældre. — Vel har jeg nok kjendt den store Betydning af Koer (vi benytte især svenske, Koer) til Fodning, men først i de senere Aar har jeg erfaret deres fortrinlige Nytte i nævnte Retning, der især er stor, naar Kvæget faaer Tilskud af Oliefager. Tidligere have vi for det meste anvendt Rodfrugterne til vort Ungkvæg, Koer og Faar (de sidste dog kun i den Tid om Foraaret, de ere inde, naar det er kolbt, og de skulle læmme.“

De os meddelte Foldangivelser (Tdr. pr. Td. Land) ere følgende:

Eggen Vest for Helsingør: Hvede 15 Tdr. til 128—130 Pd., Rug 19 Tdr. til 120—121 Pd., 2rd. Byg 13 Tdr. til 112—114 Pd., og Havre 20 Tdr. til 84—85 Pd.

Eggen Nordvest for Frederiksborg: Hvede 16 Tdr. til 129 Pd., Rug 14 Tdr. til 122 Pd., 2rd. Byg 16 Tdr. til 113 Pd., 6rd. Byg 15 Tdr. til 108 Pd., Havre 18 Tdr. til 86 Pd., Kartofler 60 Tdr. og Koer 150 Tdr.

Amager: Hvede 14—16 Tdr. til 126—130 Pd., Rug 13—15 Tdr. til 115—122 Pd., 2rd. Byg 15—17 Tdr. til 109—115 Pd., 6rd. Byg 15—18 Tdr. til 106—110 Tdr. og Havre 18—19 Tdr., Kunkelroer 250—300 Tdr., Gulerødder 200—250 Tdr., Raakrabi 250—300 Tdr. og Kartofler 50—80 Tdr.

Eggen mellem Roskilde og Rjøge: Hvede 15 Tdr. til

128—130 Pd., Rug 12 Tdr. til 118 Pd., 2rd. Byg 15 Tdr. til 112—115 Pd., 6rd. Byg 15 Tdr. til 108 Pd. og Havre 18 Tdr.

Egnen Vest for Roeskilde: Hvede 12 a 13 Tdr. til 128—130 Pd., Rug 13 Tdr. til 120—121 Pd., 2rd. Byg 10 a 11 Tdr. til 112—114 Pd., 6rd. Byg 10 a 11 Tdr. til 108—112 Pd., Havre 13—14 Tdr. til 82—83 Pd., VErter 1 a 2 Tdr., ødelægges af Melbug i Blomstringstiden; Kartofler 50—60 Tdr. og Koer 200 Tdr., angrebes stærkt af Smelbelarver.

Ringstedegnen: Hvede 10—16 Tdr. til 126—130 Pd., Rug 10—12 Tdr. til 120—122 Pd., 2rd. Byg 8—10 Tdr. til 112—117 Pd., Havre 12—15 Tdr. til 70—92 Pd. og VErter 4—8 Tdr., led af Bladlus; Stafsæden 3—6 Pd. mindre.

Egnen mellem Kallundborg og Slagelse: Hvede 14 Tdr. til 126 Pd., Rug 12 Tdr. til 117 Pd., 2rd. Byg 12 Tdr. til 110 Pd., engelsk Byg 114 Pd., 6rd. Byg 14 Tdr. til 105 Pd., Havre 15 Tdr. til 80 Pd. og VErter 3 Tdr., led af Bladlus, Kartoflerne ret gode og Koerne gode.

Samso: Hvede 11 Tdr. til 126 Pd., Rug. 9 Tdr. til 118 Pd., 2rd. Byg 11—12 Tdr. til 112 Pd., Havre 10 Tdr. til 82 Pd. og Kartofler 50 Tdr.

Egnen Nord for Slagelse: Hvede 14—17 Tdr. til 126—129 Pd., Rug 10—13 Tdr. til 117—120 Pd., 2rd. Byg 12—14 Tdr. til 110—113 Pd., 6rd. Byg 14—16 Tdr. til 108—110 Pd., Havre 14—16 Tdr. til 80—85 Pd., Blandsæd af Byg og Havre 16—20 Tdr.; Kartoflerne vare ret tilfredsstillende.

Egnen Syd for Slagelse: Hvede 14—17 Tdr. til 128 Pd., Rug 12—15 Tdr. til 122 Pd., 2rd. Byg 14—16 Tdr. til 114 Pd., 6rd. Byg 12—14 Tdr. til 110 Pd. og Havre 16—18 Tdr. til 82 Tdr.

Næstvedegnen: Hvede 12—16 Tdr. til 124—130 Pd., Rug 10—14 Tdr. til 112—120 Pd., 2rd. Byg 10—14 Tdr. til 108—116 Pd., Havre 12—18 Tdr. til 75—85 Pd., VErter 4—10 Tdr. og Blandsæd af Byg og Havre i Grøn jord omtr. 20 Tdr. af fortrinlig Kvalitet. Kartoflerne gave et ret godt og Koerne et godt Udbytte.

Stevns: Hvede 14 a 18 Tdr. til 127—132 Pd., Rug 12 a 14 Tdr. til 118—120 Pd., 2rd. Byg 15 a 16 Tdr. til 112—118 Pd., 6rd. Byg 15 a 16 Tdr. til 104—108 Pd., Havre 12 a 14 Tdr. til 75—85 Pd. og VErter 8 a 10 Tdr.

Det sydsøfllige Sjælland: Hvede 12 a 14 Tdr. til 125—126 Pbd., Rug 13 Tdr. til 119—120 Pbd., 2rd. Byg 13 a 14 Tdr. til 111—112 Pbd., Havre 14 a 16 Tdr. til 79—80 Pbd. og Ærter 6 a 8 Tdr.

Møen: Hvede 14 Tdr. til 124—128 Pbd., Rug 14 Tdr. til 118—120 Pbd., 2rd. Byg 13—15 Tdr. til 110—115 Pbd., 6rd. Byg 13—15 Tdr. til 107—108 Pbd., Havre 14—20 Tdr. til 80—82 Pbd. og Ærter 8—9 Tdr. og Kunkelroer indtil 150 Tdr.

Det nordlige Falster: Hvede 12 a 16 Tdr. til 122—128 Pbd., Rug 8 a 12 Tdr. til 120 Pbd., 2rd. Byg 10 a 14 Tdr. til 110—114 Pbd., Havre 12 a 17 Tdr. til 78 Pbd., Ærter 8 a 10 Tdr., Kartofler 90 Tdr., Kunkelroer 290 Tdr., Rotabager 140 Tdr. og Gulerødder 240 Tdr.

Det sydlige Falster: Hvede 14—16 Tdr. til 126 Pbd., Rug 10—12 Tdr. til 120 Pbd., 2rd. Byg 11—13 Tdr. til 112—114 Pbd., Havre 14—18 Tdr. til 82—84 Pbd., Bønner 9—11 Tdr., Ærter 10—12 Tdr., Kunkelroer 230—250 Tdr. og Kaalrabi 250—300 Tdr. Kartoflerne meget gode.

Mariboegnen. Hvede 12 a 20 Tdr. til 126—130 Pbd., Rug 10 Tdr., 2rd. Byg 10 a 12 Tdr. til 114 Pbd., Chevalier=Byg 116—119 Pbd., Havre 10 a 12 Tdr., Ærter 6 a 8 Tdr. og Roer 2—300 Tdr.

Det nordvestlige Lolland: Hvede 14 Tdr. til 127 Pbd., Rug 12 Tdr. til 120 Pbd., Campinerug, som er blevet indført enkelte Stæder, har vejjet 125—126 Pbd., 2rd. Byg 10 Tdr. til 112 a 114 Pbd., Chevalierbyg dyrkes meget og har vejjet 115—120 Pbd., Havre 13 Tdr. til 74 Pbd., Ærter 8 Tdr. og Kunkelroer 250—300 Tdr.

Langeland: Hvede 10 a 15 Tdr. til 122—128 Pbd., Rug 10 a 12 Tdr. til 122—128 Pbd., 2rd. Byg 12 a 16 Tdr. til 110—116 Pbd., Havre 12 a 15 Tdr. og Ærter 8 a 12 Tdr.

Thorsøng: Hvede 12 a 15 Tdr. til 127 Pbd., Rug 11 a 12 Tdr. til 118—120 Pbd., 2rd. Byg 12 a 14 Tdr. til 110—114 Pbd., 6rd. Byg 14 a 15 Tdr. til 105—106 Pbd., Havre 14 a 16 Tdr. til 78—80 Pbd., Bønner 8 a 10 Tdr. og Ærter 10 a 12 Tdr., Kartofler 50—70 Tdr., Hørrer i Reglen meget god, omtrent 40—50 Pbd. pr. Td. Land og ret godt Frø.

Det vestlige Fyen: Hvede 14—18 Tdr. til 124—128 Pbd., Rug 10 a 12 Tdr. til 116—122 Pbd., 2rd. Byg 12—14 Tdr. til 107—115 Pbd. og Havre 16—20 Tdr. til 79 Pbd. Kartofler 50 Tdr. og Kunkelroer 150 Tdr.

Det nordlige Bendsyssel: Hvede 7 a 9 Tdr. til 123—125 Pd., Rug 6 a 8 Tdr. 116—118 Pd., 2rd. Byg 8—10 Tdr. til 107—109 Pd., 6rd. Byg 8 a 10 Tdr. til 97—99 Pd., Havre 7 a 9 Tdr. til 74—76 Pd. og Kartofler 50—60 Tdr.

Det sydlige Bendsyssel: Rug 9 Tdr. til 114—120 Pd., 2rd. Byg 12 Tdr. til 110 Pd., 6rd. Byg 11 Tdr. til 100—106 Pd. og Havre 13 Tdr. til 76—80 Pd. Kartofler 100 Tdr., Gulerødder 250, Kaafrabi og Turnips 250—300 Tdr.

Løgstøregnen: Rug 8 a 9 Tdr. til 116—118 Pd., 2rd. Byg 7 a 9 Tdr. til 109—112 Pd., 6rd. Byg 6 a 7 Tdr. til 105—106 Pd., Havre 6 Tdr. til 78—80 Pd.; og Kartofler gav et godt Udbytte.

Eggen mellem Aalborg og Hadsund: Hvede 11 Tdr. til 125 Pd., Rug 10 Tdr. til 118 Pd., (hvor Drætiden var heldig avledes meget mere, saaleses paa Klarupgaard 17 Tdr. til 122 Pd.), 2rd. Byg 10 Tdr. til 110 Pd., 6rd. Byg 10 Tdr. til 100 Pd., Havre 12 Tdr. til 76 Pd., Bønner 25 Tdr. til 130 Pd. (første Gang avlede der i Eggen og saae paa ophøjede Kamme paa Klarupgaard), Kartofler 10 Tdr., Kunkelroer 150—200 Tdr. og Gulerødder 150—200 Tdr.

Eggen mellem Aalborg og Hobro: Rug 6—8 Tdr. til 114—118 Pd., 2rd. Byg 5—9 Tdr. til 108—110 Pd., Havre 4—8 Tdr. til 70—78 Pd. og Kartofler 6—10 Tdr.

Eggen Sydøst for Randers: Hvede 9 a 12 Tdr. til 122—127 Pd., Rug 6 a 8 Tdr. til 116—120 Pd., 2rd. Byg 8 a 10 Tdr. til 104—110 Pd., 6rd. Byg 6 a 8 Tdr. til 98—104 Pd. (dyrkes kun lidt og i Reglen kun paa Rjørjorder), Havre 12 a 16 Tdr. til 76—82 Tdr., Værter 6 a 7 Tdr., Boghvede 5 a 6 Tdr. (dens Dyrtkning er i Aftagende), Kartofler 50—80 Tdr., Kaafrabi og Turnips 200 Tdr. og Gulerødder 200—300 Tdr.

Grenaaegnen: Hvede 10 a 14 Tdr. til 125—130 Pd. Rug 6 a 8 Tdr. til 118—120 Pd., 2rd. Byg 6 a 12 Tdr. til 106—112 Pd., Havre 8 a 12 Tdr. til 80 Pd., Værter 2 a 4 Tdr. og Boghvede 4 a 6 Tdr. (led af Storm og Frost).

Ubeltofteggen: Hvede 14 a 15 Tdr. til 126—128 Pd., Rug 7 a 9 Tdr. til 116—120 Pd., 2rd. Byg 10 a 12 Tdr. til 106—110 Pd., Havre 14 Tdr. til 82 Pd., Værter 4 Tdr., Boghvede 3 a 6 Tdr. til 90 Pd., Kartofler 55—60 Tdr., Kunkelroer 200 Tdr. og Kaafrabi og Turnips 250 Tdr.

Eggen ved Kaløvig: Hvede 10 a 16 Tdr. til 124—130 Pd., Rug 8 a 12 Tdr. til 114—120 Pd., 2rd. Byg 8 a 12 Tdr. til 106—114 Pd., Havre 10 a 14 Tdr. til 76—

80 Pbd., Væster 6 a 8 Tdr., Kartofler 20 a 30 Tdr. og Kunkelroer og Kaafrabi 200 Tdr.

Egnen Syd for Aarhus: Hvede 14 Tdr. til 122—130 Pbd., Rug 12 Tdr. til 115—120 Pbd., 2rd. Vyg 12 Tdr. til 108—116 Pbd., Havre 16 Tdr. til 78—90 Pbd., Væster 10 Tdr., Kunkelroer 200—300 Tdr., Gulerødder 200 a 400 Tdr., Kaafrabi 250—400 Tdr. og Turnips 250—450 Tdr.

Horsensegnen: Hvede 12 a 16 Tdr. til 124—130 Pbd., Rug 4 a 14 Tdr. til 116—120 Pbd., 2rd. Vyg 8 a 15 Tdr. til 108—112 Pbd., 6rd. Vyg 10 a 12 Tdr. til 104—106 Pbd., Havre 14 a 27 Tdr. til 70—80 Pbd., Kartofler 40—70 Tdr., Kunkelroer 250—370 Tdr., Gulerødder 300—400 Tdr., Turnips 250—400 Tdr. og Kaafrabi 250—350 Tdr. (a: hvor Rodfrugterne dyrkes med den fornødne Omhu).

Egnen mellem Horsens og Vejle: Hvede 12 a 14 Tdr. til 127—130 Pbd., Rug 8 a 10 Tdr. til 120 Pbd., 2rd. Vyg 10 a 13 Tdr. til 110—112 Pbd., 6rd. Vyg 10 a 12 Tdr. til 100 Pbd., Havre 12 a 14 Tdr. til 83 Pbd., Gulerødder 300 Tdr., Kunkelroer 200—250 Tdr. og Kaafrabi og Turnips 300 Tdr., Kartoflerne ret gode.

Egnen Nord for Vejle Fjord: Hvede 12 Tdr. til 127 Pbd., Rug 9 Tdr. til 118 Pbd., 2rd. Vyg 12 Tdr. til 110 Pbd. Havre 14 Tdr. til 78 Pbd., Væster 10 Tdr., Kartofler 50 Tdr. Kunkelroer 250 Tdr., Gulerødder 250 Tdr. og Turnips 250 Tdr.

Egnen Syd for Vejle: Hvede 8 a 10 Tdr. til 124—127 Pbd., Rug 9 a 10 Tdr. til 116—113 Pbd., 6rd. Vyg 10 a 11 Tdr. til 102—104 Pbd. og Havre 11 a 12 Tdr. til 78 Pbd., Voghveden gav et enkelt Sted 12 Fald men mislykkedes i Reglen; Hørren mislykkedes overalt. Kartoflerne og Rodfrugterne gav et ret godt Udbytte; Dyrfningen af de sidste vinder navnlig Udbredelse hos Smaaafolk, og da i Reglen i den velgjødede Toftejord.

Egnen ved Frederiks: Hvede 12—15 Tdr. til 126—128 Pbd.; Rug 12—14 Tdr. til 118—122 Pbd.; 2rd. Vyg 12 Tdr. til 110—112 Pbd.; 6rd. Vyg 12—14 Tdr. til 102—108 Pbd.; Havre 14—18 Tdr. til 72—80 Pbd.; Voghvede 10—14 Tdr. og Tobak 1800—2200 Pbd., til en Pris af 9—10 Rd. pr. 100 Pbd.); Kartoflerne have givet et ret godt Udbytte.

Mors: Rug 8—10 Tdr. til 115—117 Pbd.; 2rd. Vyg 9—11 Tdr. til 105—106 Pbd.; 6rd. Vyg 10—12 Tdr. 99—100 Pbd.; Hvid Havre 13—15 Tdr. til 78—80 Pbd. og Væster Havre 14—15 Tdr. til 69—70 Pbd.

Salling: Rug 12 Tdr. til 118 Pbd.; 2rd. Byg 11 Tdr. til 108 Pbd.; 6rd. Byg 12 Tdr. til 100 Pbd. og Havre 15 Tdr. hvoraf den graa vejer 72 og den hvide 80 Pbd.

Lysgaard Herred: Hvede 10—12 Tdr. til 126—128 Pbd.; Rug 5—8 Tdr. til 114—126 Pbd.; 2rd. Byg 9—12 Tdr. til 110—115 Pbd.; 6rd. Byg 8—10 Tdr. til 102—105 Pbd. og Havre 9—12 Tdr. til 72—80 Pbd. Koer 80—250 Tdr. (det var især Gulerødderne, der slog fejl).

Egnen mellem Silkeborg og Herning: Hvede 7 Tdr. til 124—126 Pbd., Rug 6 Tdr. til 115—116 Pbd. (en Trediedel knækket af Blæsten); 2rd. Byg 7 Tdr. til 90—100 Pbd.; 6rd. Byg 7 Tdr. til 80 Pbd.; Havre 6 Tdr. til 60—70 Pbd. og Boghvede 4—5 Tdr. til 70—75 Pbd.

Hammerum Herred: Rug 5—7 Tdr. til 118 Pbd.; 2rd. Byg 5—6 Tdr. til 106 Pbd.; 6rd. Byg 6—7 Tdr. til 98 Pbd. og Havre 5—8 Tdr. til 72 Pbd.

Egnen mellem Skive og Holstebro. Hvede 8—12 Tdr. til 122—128 Pbd.; Rug 5—12 Tdr. til 114—118 Pbd.; 2rd. Byg 6—10 Tdr. til 102—110 Pbd.; 6rd. Byg 4—8 Tdr. til 90—95 Pbd.; Havre 7—16 Tdr. til 66—75 Pbd.; Boghvede 2—8 Tdr. til 100—104 Pbd. og Kartofler 20—60 Tdr.; Rodfrugterne gave et nogenlunde godt Udbytte, undtagen paa de lette Sandjorder.

Egnen mellem Varde og Ribe: Hvede 10—12 Tdr.; Rug 6—12 Tdr. til 115—120 Pbd.; 2rd. Byg 5—10 Tdr. til 105—110 Pbd.; 6rd. Byg 5—14 Tdr. til 95—105 Pbd.; Havre 6—12 Tdr. til 72—76 Pbd.; Ærter 4—6 Tdr. og Boghvede 4—6 Tdr.

Egnen mellem Kolding og Ribe: Hvede 7 Tdr. til 127 Pbd.; Rug 7 Tdr. til 120 Pbd.; 6rd. Byg 9 Tdr. til 104 Pbd.; Havre 9—10 Tdr. til 75 Pbd. og Boghvede saa godt som mislykket; Rodfrugter og Kartofler iaar lykkedes godt.

Vestkysten Syd for Ribe: Hvede 8—10 Tdr. til 125 Pbd.; Rug 6—7 Tdr. til 120—125 Pbd.; 2rd. Byg 12—13 Tdr. til 107—110 Pbd.; 6rd. Byg 12 Tdr. til 100—102 Pbd.; Havre 20 Tdr. og Boghvede 6—7 Tdr. til 100—105 Pbd.

Lønderegnet: Hvede 9 Tdr.; Rug 9 Tdr. til 120 Pbd.; 2rd. Byg 10 Tdr.; 6rd. Byg 10 Tdr. til 100 Pbd.; Havre 12 Tdr. til 70 Pbd. og Boghvede 6 Tdr. til 100 Pbd.; Kartoflerne gave et middelgodt og Rodfrugterne et fortrinligt Udbytte, hvor de vare behandlede med Dmhu.

Haderslev Besteramt: Hvede 10 Tdr. til 130 Pbd.; Rug 6—8 Tdr. til 116—118 Pbd.; 2rd. Byg 8—10 Tdr. til 110—112 Pbd.; 6rd. Byg 8—10 Tdr. til 100—104 Pbd.;

Havre 12—16 Tdr. til 70—75 Rd.; Boghvede 4—6 Tdr. til 95—100 Pbd. og Kartoflerne indtil 50 Tdr.

Als: Hvede 12—13 Tdr. til 128—130 Pbd.; Rug 10—12 Tdr. til 118—120 Pbd.; 2rd. Byg 15—16 Tdr. til 113—114 Pbd.; 6rd. Byg 15—16 Tdr. til 108—112 Pbd.; Havre 15—20 Tdr. til 80—85 Pbd.; Bønner 18 Tdr. og Ærter 15—16 Tdr. til 130—133 Pbd.; Boghvede mishykket; Kartoflerne gode paa lettere Jorder; Hørrer meget god, især hvor den blev saadet tidlig.

Bornholm: Hvede 12 Tdr. til 122—125 Pbd.; Rug 10 Tdr. til 115—120 Pbd.; 2rd. Byg 10 Tdr. til 105—115 Pbd.; og 6rd. Byg 12 Tdr. til 105—112 Pbd.; Kartoflerne gave et godt Udbytte.

Det nordvestlige Skaane. Hvede 10—15 Tdr. til 120—130 Pbd.; Rug 4—8 Tdr. til 116—120 Pbd.; 2rd. Byg 6—15 Tdr. til 110—114 Rd.; 6rd. Byg 6—15 Tdr. til 106—111 Pbd.; Havre 10—18 Tdr. til 78—84 Pbd., Ærter 10—12 Tdr.; Kartofler 8—10 Fold og Rodfrugter 100—250 Tdr. Hør middelmaadig.

Det sydstlige Skaane: Hvede 11 Tdr. til 126 Pbd.; Rug 9 Tdr. til 118 Pbd.; 2rd. Byg 11 Tdr. til 110 Pbd.; 6rd. Byg 11 Tdr. til 106 Pbd.; Havre 12 Tdr. til 82 Pbd.; Kartofler 30 Tdr. og Rodfrugter 200 Tdr., mest dyrkes lange røde Kunkelroer.